

מילים ואקורדים:

Am/Dm/Am/Dm/F,G/Am
Am/Dm/Am/Dm/C/Dm/F,G/Am

כששמעתי מה עבר

עבר עליך

על המשפחה שלך

כסיפרת את הדרך שעברתם

או התחלתי להבין אותך

בתלאות אשר עברו

עברו עליך

הרגשתי אומץ ותקווה

בהתחלה קצת לא התחברנו

עכשיו אני ממש מרגיש אותך

ולכאב הזה אין צבע ואין שם

הקשבת לי עם כל הלב

עכשיו אני פתאום נושם

כי לכאב הזה אין כתובת ומספר

אבל המנגינה שלנו יחד

היא תוביל אותנו עד מחר.

לא ציפיתי לשיתוף כזה

תפסת אותי לא מוכן

יושב מולך וליבי דומע

שעם כל זה אתה כאן

כי לכאב הזה אין צבע ואין שם

הקשבת לי עם כל הלב

עכשיו אני פתאום נושם

כי לכאב הזה אין כתובת ומספר

אבל המנגינה שלנו יחד

היא תוביל אותנו עד מחר.

ולכאב הזה אין צבע ואין שם

הקשבת לי עם כל הלב

עכשיו אני פתאום נושם

כי לכאב הזה אין כתובת ומספר

אבל המנגינה שלנו יחד

היא תוביל אותנו עד מחר

פתאום נושם

מילים ולחן: קובי אוזי, יונתן רזאל, פטריק סבג, איה זהבי פינגלין
שירה: יונתן רזאל וקובי אוזי • עיבוד והפקה מוסיקלית: פטריק סבג

תהליך היצירה:

"ולכאב הזה אין צבע ואין שם
הקשבת לי עם כל הלב
ועכשיו אני פתאום נושם"

אנחנו עם של שורדים. זה כמעט עניין טכני:
רק מי ששרד המשיך את השושלת. זה
בגנים שלנו.
התקבצנו כאן שורדים בכל מיני צבעים:
שורדים מכל העדות, המינים, הדעות -
כולנו שפנים שנשלפו מהכובע, בקסם
ללא קוסם.

ולכל אחד מאיתנו יש תפקיד. כולנו אותיות
קטנות בתוך סיפור אחד ענק. סיפור של
סבל וגבורה, סיפור של מסע ותלאות,

שואה, אובדן, התגברות, בנייה וצמיחה
מחדש. ורק העדיויות שלנו מחברות בינינו
בחוט בלתי נראה: לפעמים הכאב מחבר -
לפעמים הכאב מדבר.

יוצרי השיר מספרים: "השיר מספר על
הקסם שנוצר כשאנחנו משתפים אחרים
במקורות משפחתנו, פתאום אנחנו מגלים
שכל אחד ואחת מאיתנו הם ניצן קטן
וחשוב להפליא על עץ נדיר, עתיק ושרדן
עם שורשים עמוקים עמוקים באדמת
ההיסטוריה. אם נספר יותר וניתן עדות,
גם אם זו עדות על עדות - נהיה כולנו
קורבים יותר."